

JEDNACKI (4) ai

e oraz a jasne.

sg m G jednacki(e)go (1). \diamond I jednackim (1). \diamond n N jednacki(e) (1). \diamond I jednackim (1).

Sł stp: jednacki, jednacski, Cn notuje, Linde XVI w.

Przymiotnik od „jednacz” ‘rozjemca’; *arbitralis, pacificatorius* Cn (4) : tilko bismi myely od niego zeznanie yskie na pyśfmye yz mv syę doślicz łtalo yednackym obiczayem *LibLeg* 11/81.

Wyrażenia: »nalazek [= wyrok] jednacki« (1): y zathom dozycz vdzyelal vedluk nalasku yednackzyego yzem mu dal dwye kopye. *ZapWar* 1522 nr 2280.

»skazanie [= wyrok] jednackie« (2): SKazanie Iednäckie nie iefth ważne/ iefli niebędzie pod zakładem wydáne. *GroicPorz* cc3, oo2v.

Synonim: *kompromisarski*.

LW